

har kun villét vise de ivrige Venner af dette Forslag, hvorledes Sagens Forhistorie kan virke uheldigt paa dens Gennemførelse. Og at jeg har Ret i denne Fremstilling, har den ærede Ordfører ikke formaaet, ja end ikke forsøgt at afkræfte. Jeg skal nu til hans Gensvar blot bemærke, at naar han hævder, at det den Gang vilde have været umuligt for Finansministeren at gennemføre Statslaansloven, hvis vi samtidig fra Rigsdagens Side havde krævet Regler for Anvendelsen af de 5 Millioner Kr., ved jeg lige saa lidt i dette Øjeblik som den Gang, hvorfra det ærede Medlem har dette om den visse Umulighed. Det er jo ret ubegribeligt, at det skulde være lettere for Ministeren at gennemføre en særlig Lov om Anvendelsen af de 5 Millioner, idet denne jo saaledes maatte være mere usmagelig for Landstinget, end hvis den kom frem i Forening med Spørgsmaalet om Optagelse af et Laan paa 20 Millioner Kr., der var Hovedsagen, og hvorom det maa antages, at Landstinget delte Ønske sammen med Regeringen. Det ærede Medlem havde med Hensyn til Enkelthederne i den tidligere Lov, som søges genoplivet ved det foreliggende Forslag, en rigtig Følelse af, at man kunde rette det Spørgsmaal til ham: Hvorfor blev der ikke gjort et alvorligt Forsøg paa at faa visse ønskelige Bestemmelser gennemførte? Ja, det Spørgsmaal maa virkelig stilles, thi jeg mindes ikke, at der blev gjort noget alvorligt Forsøg fra det ærede Medlems eller hans Partifællers Side i denne Retning. Maaske Forsøget er blevet gjort uidentings, men der, hvor vi have haft Lejlighed til at være med, er der ikke blevet gjort noget saadant Forsøg, og det have vi dog Ret til at bebrejde de Herrer. Nu siger det ærede Medlem, — det er for saa vidt beklageligt, men det er ærligt, at han maa give blankt op — at der ingen som helst Forudsætning eksisterede, hverken offentlig eller privat. Jeg noterer dette for at slaa fast, at dermed ere Udsigterne for hans Lovforslags Gennemførelse ikke videre lyse. Det er ogsaa interessant, at den ærede Forslagsstiller maa henholde sig til Udtalelser fra Mindretallets Side (*Ordføreren*: Nej, fra Flertallets Side). Nej, det var fra Mindretallets Side, at disse Udtalelser kom, om at vi nødvendigvis konsekvent maatte fortsætte, ogsaa naar de 5 Millioner Kr. vare slupne op. Men jeg skulde huske meget fejl, om den blev tiltraadt og fastholdt fra Flertallets Side.

Tager jeg fejl, gør jeg det ærede Medlem en Undskyldning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Neergaard*): Jeg kan ikke paa nogen Maade indrømme det ærede Medlem, at Lovens Forhistorie skulde lægge Lovforslagets Gennemførelse mindste Hindring i Vejen. Det Forslag, der blev stillet fra det daværende Mindretallets Side, gik ikke i fjerneste Maade ud paa, at denne Foranstaltning skulde fortsættes, naar de 5 Millioner vare slupne op, men paa at faa en mindre aarlig Ydelse, saaledes, at Laanet kunde afvikles i 54 Aar i Stedet for i 42 Aar. Det var det Forslag, der forelaa ved Behandlingen af Loven om Udlaan til Kommunerne. Hvis det ærede Medlem vil henvise til sit Partis Optræden, den Gang da selve Konverteringsloven forelaa, da vilde det til Konverteringsloven have knyttet en Bestemmelse om Udlaan til Kommunerne, men derom kom der jo senere en Lov. Ærede Medlemmer, f. Eks. det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), udtalte sin Tilfredsstillelse, da Loven endelig kom, og sagde, at det var godt, at den kom, og at han i det hele og store var tilfreds med Loven, men nok kunde ønske enkelte Ændringer i den. Altsaa det ærede Medlem har ikke den Gang gjort noget Forsøg paa at faa noget som helst ind i Loven, som, naar de 5 Millioner Kr. vare slupne op, kunde lette en Fornyelse af Loven, en Fornyelse af disse Udlaan. Alt, hvad han og hans Meningsfæller søgte at faa frem, dels ved Konverteringsloven og dels ved den Bestemmelse, der senere udkom som særlig Lov, var at faa Afbetalingsvilkårene anderledes ordnede, og hvis de Herrer den Gang kunde have raadet for, hvorledes Loven skulde være, hvad for Resten hverken de eller vi kunde, vilde vi have staaet ganske, som vi nu staa, med Hensyn til Spørgsmaalet om Fornyelsen. Det ærede Medlem beklager, at ingen offentlig eller privat Forudsætning forelaa den Gang, som man nu kunde bygge paa. Jeg kan ikke se, hvorfor det ærede Medlem rejser det som en særlig Bebrejdelse mod os, thi det er utvivlsomt, at kunde vi have faaet en Lov med større Rækkevidde, vilde vi gerne have haft den, og det blev ogsaa udtalt i Finansudvalget, hvor det ærede Medlem var med. Det er ikke alene blevet udtalt i Samtaler, som det ærede Medlem for Stubbekøbing (N. J. Larsen) den Gang førte med Finansministeren, og som